

CULTURA

62

Els orígens d'un imperi

Guillem Medina

Molt abans que s'estrenés, 'Star Wars. Episodi 1' ja era un fenomen de masses. Tindrem guerra, doncs, per bona estona.

llibres

66

El saber 'gai'

Josep Lluís Seguí

Alguns llibres de contingut eròtic pretesament "provocatiu" trets al carrer per editorials catalanes s'inserixen dins una tendència comercial per a homosexuals.

GALERIA

73

Morella celebra l'Anunci del 51è Sexenni

Àlex Milian

La capital dels Ports celebrarà el proper diumenge, 22 d'agost, l'Anunci, una mena de pregó de les festes sexennals de l'any 2000.

OPINIO

12

Vocabulari econòmic d'estiu

Miquel Ramon

14

Esperant la tardor, des de l'esquerra

Joan Manuel Tresseras

16

Una nit a Banja Luka

Llibert Ferri

La novel·la del terrorisme

Xavier Vinader

82

Idees, guerres, nacions

Joan Francesc Mira

Els sous dels polítics

Els canvis en els governs d'ajuntaments i diputacions, com a resultat de les passades eleccions municipals del 13 de juny, han portat la revisió dels sous i les dietes de molts alcaldes, regidors i diputats d'arreu del país. Allà on s'han revisat, els sous i les dietes han pujat o s'han mantingut, però no han baixat enlloc. En alguns casos, aquestes pujades han estat tan elevades que els seus beneficiaris han hagut de revocar-les perquè han rebut ordres de moderació dels seus partits. Així l'alcalde de Palafrugell, Frede-

ric Suner (CiU), ha aturat la pujada de sous que va proposar i que l'haguera convertit en el segon batlle millor pagat del Principat, després del de Barcelona, amb uns ingressos anuals de 9,8 milions de pessetes. Les crítiques del conseller de Governació, Xavier Pomés, i del líder d'Unió Democràtica de Catalunya, Josep

Antoni Duran i Lleida, van fer enrere l'alcalde empordanès, que ara ha demanat consell a l'Associació Catalana de Municipis (ACM). Fet i fet, en altres llocs no s'ha esmenat: és paradigmàtic el cas de l'alcalde del PP d'un poble de 10.000 habitants de Fuerteventura, La Oliva, que és el segon batlle millor pagat de tot l'estat.

També a València els membres de la Diputació Provincial s'han apujat el sou, fins el punt que el president i el vice-president d'aquesta institució cobren 10,4 i 9,7 milions de pessetes anuals respectivament, unes nòmines superiors a les dels consellers de la Generalitat Valenciana. El conseller de Justícia i Administracions Públiques, Serafín Castellano, ha criticat el fet i ha proposat que la Federació Valenciana de Municipis i Províncies "regule les remuneracions dels càrrecs públics locals".

Ningú no posa en dubte que els polítics elegits democràticament han de rebre un sou prou digne per garantir la seua estabilitat econòmica: així ens assegurem que qualsevol persona, siga quina siga la seva situació econòmica, podrà governar un ajuntament o una comunitat amb independència. Això, teòricament, hauria de ser prou per evitar que els representants de la voluntat popular es vegin temptats per suborns o comissions il·legals. Com a conseqüència, a un alcalde, regidor o con-

seller que cobre prou li podem exigir responsabilitats, tant polítiques com penals, si aprofita el seu càrrec per treure'n un benefici per a ell mateix, per als seus familiars o per als seus amics o companys.

Bon punt aclarit que un sou digne per als representants polítics és una garantia per la democràcia, cal dir que aquest

sou ha d'estar regit per una normativa. Un estat normal ha d'unificar els sous dels representants locals en tot el seu territori. L'estat espanyol, donat el seu caràcter plurinacional i les diferències de rendes i preus entre unes comunitats i altres, hauria de cedir aquesta competència als governs autonòmics o, si no ho fa, fixar els sous dels representants locals, perquè només puguin variar en funció del nombre d'habitants i del cost de la vida en aquella ciutat.

La decisió, en tot cas, l'han de prendre les institucions polítiques supralocals, però no les associacions de municipis, que moltes vegades reuneixen només els municipis d'un determinat color polític. És als parlaments on els polítics han de discutir i, si és possible, consensuar les qüestions que afecten tant la seva credibilitat. ■

"Un sou digne per als representants polítics és una garantia per a la democràcia, però aquest sou ha d'estar regit per una normativa."